

„אני לא מרגיש אשם.“

„כל בן־אדם פוחד על החיים שלו.“

„מי שיבוא, ימצא שאני מוכן לכל.“

בארץ יש כנופיות? כל אחד דואג לאינטרס שלו. גונב רק בשביל עצמו. שאני אפחד לצאת לרחוב? מה זה פה, צייד קאגו? מישוהו יסכן את החופש שלו. לעשות לי משהו באמצע הרחוב? אני יכול לדאוג לעצמי, ומה שיקרה יקרה. אם המישטרה היה איכפת לה ממני, היתה חושבת עלי לפני ההבטחה המסריחה שנתנו לי. עכשיו, אחרי שזרקו אותי ל־כלבים, רק אני אדאג לעצמי.”

„איך הגעת למצב הזה? היכרת את החשודים מזמן?”

„לא מכיר את כולם. רק את ויקטור פילו היכרתי. * היו לי איתו כל מיני עסקים. לא הכי נקיים.“

„עבדת פעם באיזה מקצוע?”

דויד מציט לעצמו סיגריה נוספת: „הייתי עובד יהלומים איזה שלוש שנים. וגם עבדתי בהרכבת אנטנות. אנחנו ארי

בן־חור („בני“) דויד הוא צעיר (24) צנום, בן העדה התימנית, המחייך באדיבות — וככל הנראה לי, גם בנינוחות. אם הוא מפחד — הוא מצליח להסתיר יפה את פחדו.

מלבד דויד, נוכחים בחדר גם שני אחיו ואביו. מגיע הקפה וסיגריות. האווירה שקטה, רגועה. כלב הקולי מתיישב לרגלי אדונו.

„בן־חור, בעולם התחתון יודעים לספר שיצא עליך חוזה. המשטרה לא מצאה לנכון לתת לך הגנה?”

בן־חור מניף ידו בתנועת־ביטול: „אני צריך משטרה אני? אני לא מפחד מאף אחד. נוכחות השוטרים רק גורמת לי בר

„המשטרה זרקה אותי לכלבים.“

שות. מה יש ביני ובין המשטרה? אין לנו שום דבר משותף. המשטרה יודעת שאני עבריון. איכפת להם מה שיקרה לי?”

„ואתה לא מפחד, ככה לבד?”

„כל אדם מפחד על החיים שלו. מי לא מפחד?”

„מי עלול לפגוע בך?”

„מה אני אגיד לך — אני חושד בכלל אדם.“

„מה אתה עושה כדי להגן על עצמך?”

„מי שיבוא אלי — יגלה שאני לא יושב בחיבוק ידיים. אני לא רוצה שהאנשים יחשבו שאני מחפש קרבות, אבל מי שיבוא, שיזהר.“

„אם הייתי מפחד, הייתי עוזב את הארץ. הומני יעשה את שלו. אני רוצה לעבור את המשבר. אני לא מחפש לי הישאר פה בארץ כדי להצטדק, אבל אני לא רוצה גם לעזוב את הארץ ולחזור אחר כך כמו כלב, אם ארצה לעזוב את הארץ — אולי בעוד שנה, שנתיים, אני לא מפחד מאנשים. מה הם מסוגלים לעשות? לזרוק להורים שלי לבנת־חבלה, כמו שעשו כבר? שיבואו ויחפשו אותי. למה להורים שלי?”

„לא הלשנתי על אף אחד. גיליתי רק על הכסף והנשק.“

בעה אחים ושתי אחיות במשפחה. ואבא עובד בעירייה.”

ז מה קרה עם פילו?”

„היה חייב לי כסף. 15 אלף ל־יום אחד בא אלי, אמר לי: יש שוד בנק. תביא לי בן־אדם שיחכה אחרי השוד בשביל לקחת את הכסף. זה הכל.“

„סיפר לך מי עושה את השוד?”

„לא. אני תיארתי לעצמי מי החברים שלו. אבל לא ידעתי ממנו כלום. השגתי לו נהג, את מלאך, שאני מכיר אותו מפה, מההכונה, וזה היה כל חלקי בעניין.“

„מה הבטיח לך פילו?”

„לא דיברנו על חלק, וזיה צריך לתת לי משהו, זה היה ברור. למידות שאני אית שית לא השתתפתי בשוד.“

(המשך בעמוד 26)

השרל והנשק

פקד (בתמונה — עדיין מפקח) חיים בן־איון מצביע על רבע מיליון הל”ש שנשדדו מסניף בל”ל בראשון־לציון, ועל הנשק שבו השתמשו השודדים לביצוע השוד (ארבעה עוזים, שלושה אקדחים, מחסניות וכובעי גרב). היה זה בן־חור דויד שהביא לגילוי השלל והנשק.

* פילו, אחד השודדים שהפך עד מדינה העיד נגד חבריו, רמד גם על כך שהוא לא היחיד שזימר, וכך נודע לחשודים דים כי גם דויד דיבר. לאחר עדותו, נש”לח פילו לחול”ל.